

Pošta pre Franci

„Čo sa všetci čerti ženia?!“ Franci si striasala dažďové kvapky z červených vlasov a vyzliekala mokrú bundu. Priateľky Kim a Mária už sedeli v pohodlných kreslách kaviarne Lomo a uchlipkávali si z horúceho kakaa.

„Tu máš, aspoň si glni, hneď ti bude lepšie.“ Kim podala Franci šálku. „Aj pre teba sme už objednali.“

„Super!“ potešila sa Franci, vzala si šálku a s pôžitkom si privoňala. „Tá vanilková príchuť vonia božsky, len čo je pravda.“ Kakao špeciál s vanilkovou príchuťou bola špecialita kaviarne a jednoznačne najobľúbenejší nápoj Franci, Kim a Márie – jedna z mála vecí, na ktorú si tri inak rozdielne priateľky potrpeli. Samozrejme, odhliadnuc od spoločnej záľuby v napínavých kriminálnych prípadoch. Ako detektívny klub s názvom Tri pátračky už vyriešili mnoho náročných prípadov, a to nie iba takých obyčajných, ako bol nebezpečný mobilový vydierač alebo bezohľadný falšovateľ peňazí. Naposledy usvedčili zo zločinu dokonca skupinu vykrádačov hrobiek.

Mária vrhla pohľad na hodinky. „Inak, pol hodiny meškáš.“

Franci jedovato zafučala. „Že to hovoríš práve ty!“

Bolo celkom vtipné, že práve Mária jej pripomenula presnosť. Veď ona sama sústavne chodila všade neskoro, lebo mala tisíc iných záujmov. Občas dokonca zabudla na stretnutie de-

tektívneho klubu, čo Franci zakaždým privádzalo do vývrtky. Mária totiž pravidelne navštevovala kurz aerobiku, divadlo AG a chodila na spevácky a dramatický krúžok, pretože sa chcela stať speváčkou a herečkou. Tak ako jej otec, ktorý sa preslávil ako komisár Brockmeier v detektívnom seriáli *Predmestská hliadka*. Pán Grevenbroich zarábala ako herec veľké peniaze a svojej dcére splnil všetko, čo jej videl na očiach. Mária chcela odporovať, ale Kim ju predbehla a zabránila tak hádke. „Baby, pripime si,“ povedala a zdvihla šálku. „Ak už nemáme iný dôvod na oslavu, tak o týždeň sú tu jesenné prázdniny!“

„To je fakt.“ Franci zdvihla šálku a štrngla si s priateľkami. Pritom si znovu spomenula, prečo sa dnes oneskorila do kaviarne Lomo. „Neuhádnate, čo tu mám.“ Z vrecka nohavíc vytiahla roztrhanú listovú obálku a zatvárala sa tajuplne.

„Ďalší list od zamilovaného Benniho?“ Kim sa významne zaškerila.

Franci celá očervenela. „Netrep, pravdaže nie.“

Občas sa ešte cítila trápne, že len prednedávnom dostala svoj prvý zamilovaný list. A to zrovna od kamoša korčuliara Benniho! Aj keď jej pri pohľade na Benniho nebolo všetko jedno, nebola si celkom istá, či je doňho naozaj zaľúbená.

„Nenapínaj už toľko.“

Mária netrpezlivo klopkala načerveno natretými nechtami na šálku s kakaom, ktorú držala v rukách. Lak na nechty, samozrejme, perfektne ladil k jej ostatnému stajlingu. Červené boli aj jej vysoké čižmy, vlnená sukňa a rúž na perách. Vyzerala ako malina na dvoch nohách. To si však Franci radšej nechala pre seba.

„Je to list od mojej starkej Lotti,“ začala a mávala obálkou.

„Od tej, ktorá ti stále vypeká ten čokoládový koláč?“ vyzvedala Kim.

Franci sa usmiala. Typická Kim! Bola totálne závislá od sladkostí a sústavne sa napchávala čokoládou, gumenými medvedíkmi a koláčmi. Svoj predimenzovaný príjem sladkostí rada ospravedlňovala tým, že ako hlava Troch pátračiek potrebuje väčšie množstvo výživy na nervy. Kim vlastne podnietila vznik klubu a bola zodpovedná aj za detektívny denník, v ktorom detailne dokumentovala všetky prípady a priebeh vyšetrovaní.

„Presne tak.“ Franci si uchlipla z kaka. „Čokoládový koláč starkej Lotti je naozaj skvelý. Ale aj inak je veľmi milá. A čo je najlepšie: pozvala nás! Cez jesenné prázdniny ju máme na pár dní navštíviť. Čo vy na to?“

„Super!“ Kim zažiarili oči. „Aj tak nemám cez prázdniny nič naplánované. A okrem toho si naliehavo musím oddýchnuť od Bena a Lukasa.“ To Franci chápala. Kimini deväťroční bratia dvojčičky jej strašne ničili nervy. „Myslíš, že starká upečie čokoládový koláč aj pre nás?“ chcela vedieť Kim.

Franci sa zasmiala. „To je predsa jasné! A zaručene nám porozpráva aj povesť o Rozprávkovom lese, je to totiž jej obľúbený príbeh.“

„Rozprávkový les?“ Mária spozornela. „Čo to je?“

„Starká Lotti býva na okraji lesa neďaleko Billershausenu,“ začala vysvetľovať Franci. „Je to malá dedinka asi dvadsaťpäť kilometrov odtiaľto. A les nazývajú Rozprávkový.“

„To znie napínavo.“ Mária vytiahla z tašky knihu. „Niečo mi pritom zišlo na um. Pozrite, čo som objavila v knižnici,“ povedala a ukázala im knihu.

„Lahké kúzla – bosorácke čarovanie pre začiatočníkov,“ prečítala Kim.

Mária s nadšením prikývla. „Skvelé, však?“ Nato otvorila knihu a pozrela sa na obsah. „Napríklad čarovanie na počasie, na uzmierenie, na urýchlenie rastu...“

Franci vyprskla. „Na urýchlenie rastu? Čo je to za nezmysel! Hádám len takýmto hlúpostiam neveríš, alebo áno?“

Mária sa zatvárila urazene a zavrela knihu. „Čo ti je smiešne? Čarodejníctvo je prastaré umenie, ktoré v dnešných časoch upadlo do zabudnutia. A odkiaľ tak dobre vieš, že zaklínadlá nefungujú? Veď si ich ani nevyskúšala.“

„Ani nevyskúšam,“ poznamenala Franci posmešne. „Nijaké bosorky ani bosoráctva neexistujú, o tom som presvedčená na sto percent.“

Odkedy sa Mária zaoberala tarotovými kartami a z nich vyplývajúcimi predpoveďami, zaujímala sa o nadprirodzené úkazy, špiritistické metódy na vyvolávanie duchov, rôzne bosoráctva a podobný humbuk. Franci si s ňou nevedela rady. Kim bola dostatočne rozumná, aby sa Máriiným nadšením nenakazila.

„Iste nebude na škodu, ak Mária zaklínadlá vyskúša,“ vyhlásila Kim diplomaticky. „Aj keď ani ja neverím, že to naozaj funguje.“

Franci sa už nechcelo ďalej baviť o tejto hlúpej téme. „Tak ako?“ mávala obáľkou. „Haló? Počúvate ma vôbec? Rozprávala som sa ešte s mamou, preto som prišla neskoro. Mama súhlasí.“

„Ešte dnes večer sa pohovárám s rodičmi,“ zareagovala Kim. „Ale určite nebudú namietaf. Kým bude nablízku taká dospelá, rozhladená osoba, mama zvyčajne nerobí cirkus.“

Kimina matka bola veľmi prísna. Okrem posadnutosti školou, lebo škola a známky boli pre ňu to najdôležitejšie, mala pani Jülichová neustály strach, že by sa jej dcére mohlo niečo zlé prihodiť. Obava, ktorá pri nebezpečnej práci v detektívnom klube Tri pátračky nebola celkom neopodstatnená...

„Už som sa prebrala.“ Mária sa pohodlne rozložila v kresle. „Ocko bude cez jesenné prázdniny aj tak preč. Nakrúca nové pokračovanie *Predmestskej hliadky* a určite bude len rád, že aj ja mám nejaký program.“

Máriin otec bol presný opak pani Jülichovej. Svojej dcére celkom dôveroval a dával jej veľa voľnosti. To Franci o svojich rodičoch, žiaľ, povedať, nemohla. Neboli síce takí prísni ako pani Jülichová, ale Francina mama išla svojou prílišnou starostlivosťou mnohým na nervy.

„Výborne! Takže vec je takmer vybavená.“ Franci rozťahla ruky. „Povedala by som, že je tá pravá chvíľa na naše heslo.“

Franci, Kim a Mária si položili ruky jednu na druhú a zborovo zvolali: „Sme skvelý tím!“

Franci hneď na to: „Prvá!“ Potom Mária: „Druhú!“ A Kim: „Tretia!“ Nakoniec vyhodili ruky dohora a zakričali: „Dáme to!“

Kim však nebola celkom duchom prítomná. Pri zvolaní Dáme to! sa ako v extáze uprene dívala na vchodové dvere.

Franci sa ani nemusela otočiť, aby zistila, kto práve vošiel do kaviarne Lomo. Keď sa Kim takto správala, mohla to byť iba jediná osoba: Michi Millbrandt.

Michi bol ich priateľ a občas im pomáhal pri vyšetrovaní. Kim bola doňho od prvého stretnutia nesmrteľne zalúbená, ale neodvážila sa mu priznať so svojimi pocitmi. Viac či menej nápadne o ňom snívala a stále čakala na prejav jeho náklonnosti.

Franci sa otočila. Mala pravdu! Nemýlila sa. Michi vošiel do kaviarne a kráčal rovno k nim.

„Ahoj, Michi,“ zašepkala Kim, keď zastal vedľa pohovky.

„Ako vidím, obsadili ste zasa tie najlepšie miesta,“ podotkol a usmial sa na všetky tri.

„Jasné, prisadni si,“ vyzvala ho Franci pohotovo, aby si nevšimol, ako Kim plná rozpakov nedokáže vydať zo seba ani slovko. V Michiho prítomnosti sa jej to, žiaľ, stávalo často a Franci vedela, že ju to zakaždým riadne štve.

„Rád.“ Michi sa posadil vedľa Kim. „Čauko, Kim. Už sme sa dlho nevideli.“ Usmial sa na ňu a vzápätí sa zarazil. „Bola si u kaderničky? Takéto krátke vlasy ti naozaj pristanú!“

Kim sa začervenala. „Ďakujem.“ Viac zo seba nedostala. Namiesto toho sa mu zaďívala hlboko do očí.

Franci a Mária sa na seba usmiali. Jedno bolo isté: Dokiaľ sa Michi nachádzal nablízku, s Kim sa nedalo rozprávať.

A tak sa Franci rozhodla, že ďalšie plánovanie prázdnin odsunie na neskôr. S láskou nič nenarobíš.

Tajný denník Kim Jülichevej

sobota 19.11

Varovanie: Čítanie nepovolaným osobám (s výnimkou Kim Jülichevej) je prísne zakázané! Hlavne Benovi a Lukasovi, tým najznervózňujúcejším bratom na celom svete!

Skoro ma rozhodilo od šťastia! Práve som stretla v kaviarni Lomo Michiho. Konečne, po dlhom čase! V poslednom období sme na seba vôbec nenarazili. Ani sa nečudujem – mala som toho toľ-

ko v škole, že som celé dni vyesedávala doma a učila sa. Dnes sme našťastie písali poslednú písomku pred jesennými prázdninami.

Keď sme sedeli s Franci a Máriou v kaviarni Lomo, kto sa odrazu neobjavil? Michi! Myslela som, že sa mi sníva! Akoby bol tušil, že tam budem. Možno cítil, ako po ňom túžim. Nie možno, ale celkom určite! Michi je šialene vnímavý, nedá sa len tak pred ním pretvárať. No zdá sa, že si akosi ešte nevšimol, že som doňho zamilovaná. Hoci – možno niečo aspoň tuší. Dnes sa na mňa tak milo zahľadel svojimi modrozelenými očami, takmer som sa od šťastia rozplynula. A navyše ešte ten úsmev! Zakaždým ma to celkom odrovná! Ale to najlepšie len príde: Michi si normálne všimol, že mám nový účes! A pritom som si dala podstrihnúť iba končeky. Ani Mária si nič nevšimla, hoci, čo sa týka mojej úpravy, jej zvyčajne nikdy nič neujde. Michi si myslí, že kratšie vlasy mi brutálne sadnú. No nie je to od neho milé? Jeho kompliment ma neskutočne potešil. Žiaľ, opäť som zo seba nevydala ani slovko. Aby som zakryla svoje rozpaky, odpila som si rýchlo z kakaa, až mi zabehlo. Tak som sa pritom rozkašľala, až mi slzy vbehli do očí a stekali po tvári. A bola som aj celá červená. Strašne trápne! Prečo sa niečo také musí vždy prihodiť iba mne? Ale Michi sa zachoval perfektne. Nesmial sa, len vytiahol vreckovku a zotrel mi slzy z tváre. Skoro som omdlela! Najradšej by som bola zastavila čas...

Žiaľbohu, už bolo krátko po šiestej a musela som sa ponáhľať domov na večeru. Mama vždy urobí strašný cirkus, ak niekto z nás príde neskoro na večeru. A tak rada by som bola dlhšie ostala s Michim!

Ktovie, či sa ešte stretneme pred jesennými prázdninami. Dúfam, že áno! Inak sa od samej túžby asi zbláznim...